

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:**
- **Ontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft netbeheer, energie-efficiëntie en milieuvriendelijke energieproductie**
 - **Definitieve goedkeuring na adviesvraag aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State**

Samenvatting

Het voorliggende ontwerp van decreet, dat het vijfde verzameldecreet energie vormt, voorziet in verschillende wijzigingen van het Energiedecreet van 8 mei 2009:

- Er wordt voorgesteld om de begrenzing van de aansluitingskost bij nieuwe aardgasaansluitingen bij bestaande wooneenheden of gebouwen af te schaffen vanaf 1 januari 2025. Het verbod op de plaatsing van een stookolieketel wordt verduidelijkt. Tevens worden, naar aanleiding van de invoering van een renovatieverplichting bij residentiële gebouwen, de doelstellingen van de databank voor energiegebruik en energieproductie uitgebreid.
- Er wordt een meldingsplicht ingevoerd voor installateurs van elektriciteitsopslagfaciliteiten.
- De regeling inzake de toelating tot het aanleggen van een directe lijn of een directe leiding die de grenzen van de eigen site overschrijdt, wordt aangevuld met een regeling inzake het verval en de opheffing van deze toelating. Aan de beheerder van een directe lijn of een directe leiding worden bijkomende meldings- en informatieverplichtingen opgelegd.
- Wat de gesloten distributienetten betreft, wordt de voorwaarde voor ontheffing van bepaalde taken en verplichtingen gewijzigd zodat enkel gemelde of door de VREG toegelaten gesloten distributienetten ervoor in aanmerking komen. Ook voor beheerders van een gesloten distributienet voor aardgas wordt de mogelijkheid voorzien om ontheven te worden van bepaalde taken en verplichtingen.
- De anti-saucissoneringsbepaling inzake groenestroomcertificaten wordt aangepast, aangezien de bovengrens van 5 MW van de call groene stroom werd geschrapt. Verder wordt een quotumaanpassing voorgesteld.
- Er wordt een decretale basis gecreëerd voor de uitwisseling van gegevens afkomstig uit de digitale meter tussen de netbeheerder of zijn werkmaatschappij en de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW), evenals een decretale basis voor de netbeheerder om aan de uitvoerders van energiescans gegevens te kunnen overmaken en voor de Vlaamse Energiehuizen om de gegevens nodig voor hun werking op te vragen en te verwerken. Ook wordt het mogelijk gemaakt om persoonsgegevens op te vragen in het kader van de toekenning van groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten.
- Het in het Energiebesluit van 19 november 2010 voorziene conventioneel voorkeepsrecht, dat de OCMW's bij de toekenning van een noodkooplening verplicht dienen te bedingen, wordt decretaal verankerd en omgevormd tot een Vlaams voorkeepsrecht.
- Verder wordt voorgesteld om de energieverbruiks- en productiegegevens en de fysische kenmerken van de installaties en gebouwen van publieke organisaties naar de toekomst toe als open data te beschouwen. Er wordt ook een sanctie voorzien als een publieke organisatie deze verplichtingen niet nakomt. Aangezien de huidige definitie van publieke organisatie niet volledig dekkend is om de voorbeeldrol van de overheid in de energietransitie in te vullen, wordt deze definitie uitgebreid.
- Er worden boetebepalingen voorgesteld voor een nog door de Vlaamse Regering in te voeren systeem bij nieuwbouw en ingrijpende energetische renovaties (IER).

- Er worden tevens wijzigingen voorgesteld met betrekking tot de sanctie voor de energiedeskundige wanneer deze een fout energieprestatiecertificaat niet aanpast. Zo wordt voorgesteld om, vooraleer over te gaan tot een dwangsomprocedure, eerst een éénmalige geldboete op te leggen wanneer de energiedeskundige, na aanmaning, nog steeds niet het gecorrigeerde energieprestatiecertificaat indient.
- Er wordt ook een sanctie voorzien als het vereiste label in het kader van een labelplicht niet wordt gehaald.
- De inspectiebevoegdheid van de VREG op het vlak van toegang tot gebouwen wordt uitgebreid.
- Tot slot worden sanctiebepalingen ingeschreven voor de niet naleving van de bepalingen inzake de PV-verplichting voor grote afnemers. Verder worden nog enkele wijzigingen voorgesteld met betrekking tot de rechtsgrond van de PV-verplichting.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Omgeving

BELEIDSVELD: Energie

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2022/467 werd op 16 december 2022 bekomen.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd op 19 januari 2023 verkregen.

C. EERSTE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 3 februari 2023 haar eerste principiële goedkeuring¹ aan het voorontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft netbeheer, energie-efficiëntie en milieuvriendelijke energieproductie, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om over het ontwerpdecreet het advies van de SERV, de Minaraad, de VREG en de VTC in te winnen binnen een termijn van dertig dagen.

De volgende adviezen werden aangaande het voorontwerp van decreet ingewonnen:

- de VTC verstrekke een advies op 6 maart 2023;
- de VREG verstrekke een advies op 9 maart 2023;
- de SERV en de MINA-raad verstrekten een gezamenlijk advies op 13 maart 2023;
- de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) verstrekke een advies op 24 maart 2023.

Het voorontwerp van decreet werd op 8 maart 2023 ook meegedeeld aan de Europese Commissie, met toepassing van artikel 5 en 8, lid 1, van Richtlijn 2015/1535/EU van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij. De daarbij toepasselijke standstill-periode is ondertussen zonder opmerkingen verstreken.

D. TWEEDE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 12 mei 2023 haar tweede principiële goedkeuring² aan het voorontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft netbeheer, energie-efficiëntie en milieuvriendelijke energieproductie, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om over het ontwerpdecreet het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in te winnen binnen een termijn van dertig dagen.

¹ VR 2023 0302 DOC.0104

² VR 2023 1205 DOC.0525

2. BESPREKING VAN HET ADVIES NR. 73.661/3 VAN DE AFDELING WETGEVING VAN DE RAAD VAN STATE

Op 22 mei 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft netbeheer, energie-efficiëntie en milieuvriendelijke energieproductie'. De Raad verstrekte haar advies nr. 73.661/3 op 20 juni 2023. Het advies gaat als bijlage 3.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in haar advies de hierna volgende opmerkingen:

- De Raad maakte een aantal wetgevingstechnische opmerkingen waarmee bij de eindredactie van het ontwerpdecreet rekening werd gehouden.
- Aangezien uit het ontwerpdecreet blijkt dat één bepaling ten dele strekt tot de omzetting van richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 'betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van richtlijn 2012/27/EU', wordt dit volgens de Raad van State het best tot uiting gebracht in een nieuw artikel 2 van het voorontwerp.

Hiermee wordt rekening gehouden bij de eindredactie van het ontwerpdecreet.

- De vraag rijst volgens de Raad van State of het niet aangewezen is om de definitie van het begrip "onderneming" af te stemmen op de definitie in artikel 3, 1^o, van het decreet van 16 maart 2012 'betreffende het economisch ondersteuningsbeleid', waar een onderneming wordt omschreven als "iedere entiteit, ongeacht haar rechtsvorm, die een economische activiteit uitoefent".

De suggestie van de Raad zou echter een aantal ongewenste neveneffecten genereren en het toepassingsgebied van een ganse reeks bepalingen in het Energiedecreet van 8 mei 2009 en het Energiebesluit van 19 november 2010 onbedoeld uitbreiden of inperken.

In het decreet van 16 maart 2012 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid is de term "onderneming" immers breed gedefinieerd als "*iedere entiteit, ongeacht haar rechtsvorm, die een economische activiteit uitoefent*". Deze heel brede definitie lijkt wat betreft het beleidsveld energie een aantal ongewenste neveneffecten te genereren en zou conflicteren met andere definities in het Energiedecreet van 8 mei 2009, zoals die van "niet-commerciële instelling", waardoor op zijn beurt het onderscheid tussen die termen zoals heden gehanteerd in het Energiedecreet van 8 mei 2009 (bijvoorbeeld titel VIII) en omwille van artikel 1.1.1, §1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 ook in dat besluit, problematisch wordt. Bijvoorbeeld een vzw zou dus tegelijkertijd onder twee verschillende (en soms elkaar uitsluitende) toepassingsgebieden vallen als zij ook economische activiteiten uitoefent.

Voorts doet dit de deur open voor discussies over wat al dan niet een "economische activiteit" is, wat de duidelijkheid van de verschillende toepassingsgebieden van het Energiedecreet van 8 mei 2009 en Energiebesluit van 19 november 2010 evenmin bevordert. Het zou immers bijvoorbeeld betekenen dat iedere natuurlijke persoon met zonnepanelen dan ineens ook een "onderneming" zou worden aangezien het Hof van Justitie eerder in het arrest *Fuchs*³ oordeelde dat zelfs het terugleveren van minimale hoeveelheden elektriciteit door particuliere zonnepanelen een economische activiteit betreft. In die redenering zouden dergelijke particulieren dan ineens enkel nog in aanmerking komen voor premies uit het Energiebesluit

³ HvJ 20 juni 2013, C-219/12, *Fuchs*, ECLI:EU:C:2013:413.

van 19 november 2010 als “kleine onderneming” en niet langer als natuurlijke persoon, waardoor ze ineens zouden worden uitgesloten van bepaalde ondersteuning die voorbehouden is voor natuurlijke personen. Dit kan uiteraard niet de bedoeling zijn.

Omdat een dergelijke aanpassing fundamentele en verregaande consequenties heeft voor de verschillende bestaande toepassingsgebieden binnen de regelgeving uit het beleidsveld energie, wordt voorgesteld om niet in te gaan op de suggestie van de Raad van State. De Vlaamse Regering zal uiteraard nog steeds in concreto rekening moeten houden (bv. bij het opzetten van nieuwe subsidiesystemen) of dergelijke natuurlijke personen en niet-commerciële instellingen omwille van hun activiteiten toch niet onder de staatssteunregels kunnen vallen (al dan niet genietend van de de-minimisregeling).

- De Raad van State merkt op dat de wet van 15 april 2018 ‘houdende hervorming van het ondernemingsrecht’ niet alleen een einde heeft gemaakt aan het onderscheid tussen burgerlijke en handelsvennootschappen, maar ook aan het begrip “koopman” of “handelaar”. Luidens artikel 254 van die wet dienen in alle wetten, tenzij anders bepaald, de begrippen “handelaar” of “koopman” in de zin van artikel 1 van het (opgeheven) Wetboek van koophandel te worden verstaan als “onderneming” in de zin van artikel 1.1 van het Wetboek van economisch recht. De verwijzing naar het begrip “koopman” wordt volgens de Raad dus het best weggelaten uit de definitie van “ondernemingen”.

Hiermee wordt rekening gehouden bij de eindredactie van het ontwerpdecreet.

- De Raad van State stelt zich de vraag of de voortdurende bijsturing van vraag en aanbod op de certificatenmarkt betekent of er überhaupt ooit een daadwerkelijke certificatenmarkt heeft bestaan. De Raad vraagt zich af of dit nieuwe ingrijpen op de certificatenmarkt nog wel verenigbaar is met de voorwaarden in het punt 2) van het dictum van het arrest *Essent Belgium* van het Hof van Justitie, zeker nu de marktprijs volgens de memorie van toelichting (weliswaar om fiscale redenen) soms zelfs boven de decretaal voorziene sanctie voor het niet-indienen van de certificaten uitstijgt. Tot slot stelt de Raad dat daargelaten de vraag of de onvolkomen werking van de certificatenmarkt het gevolg is van herhaald overheidsingrijpen, dan wel of juist herhaald overheidsingrijpen nodig is om de werking van de certificatenmarkt te vrijwaren, de voorspelbaarheid van de indieningsplicht en de daarmee samenhangende sanctie aanhoudend onder druk lijkt te staan. Bovendien staat het overheidsingrijpen (met inbegrip van de voorgenomen wijziging van de indieningsplicht) haaks op de doelstelling om de groenestroom- en warmte-krachtproductie te stimuleren. Het verlagen van het jaarlijks aantal in te dienen certificaten moedigt geregistreerde toegangshouders volgens de Raad immers niet aan om zelf daarin te investeren, vermits door het overheidsingrijpen minder productie-eenheden die een certificaat opleveren nodig zijn om aan de vraag te voldoen. Overigens worden volgens de Raad steeds vaker alternatieve steunmechanismen ontwikkeld die niet gebaseerd zijn op de toekenning van certificaten.

Met die redenering kan niet akkoord worden gegaan. In haar arrest *Essent Belgium* van 11 september 2014 vereiste het Hof van Justitie dat er ‘mechanismen zijn ingesteld die verzekeren dat een daadwerkelijke certificatenmarkt tot stand komt waar vraag en aanbod elkaar kunnen ontmoeten en een evenwicht kunnen bereiken, zodat de betrokken leveranciers daadwerkelijk de mogelijkheid hebben om zich op die markt onder billijke voorwaarden certificaten aan te schaffen’. Het is net mede omwille van het garanderen van een dergelijke ‘daadwerkelijke certificatenmarkt’ dat artikel 7.1.10, §4 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 evaluatieverplichtingen bevat en dat heden maatregelen worden voorgesteld met betrekking tot een aanpassing van de hoogte van de quota.

Het quotum aan groenestroomcertificaten dat conform artikel 7.1.10, §2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 op 30 april 2023 moest worden voldaan, bedroeg ongeveer 5,6 miljoen terwijl er ± 7 miljoen groenestroomcertificaten op de markt zijn. Dit betekent dat er

slechts een overschot is van ±1,4 miljoen groenestroomcertificaten, waarvan er een aantal ongetwijfeld door toegangshouders zullen worden 'gebank' om in een volgende inleveringsronde te kunnen gebruiken. Om een goed werkende markt ook de volgende jaren nog te verzekeren, lijkt een grotere buffer evenwel noodzakelijk. Een quotumaanpassing naar beneden voor de voorziene periode heeft immers als effect dat vraag en aanbod elkaar opnieuw kunnen ontmoeten en een evenwicht kunnen bereiken.

De conclusie van de Raad het overheidsingrijpen (met inbegrip van de voorgenomen wijziging van de indieningsplicht) haaks staat op de doelstelling om de groenestroom- en warmtekrachtproductie te stimuleren kan evenmin worden onderschreven. De Vlaamse Regering heeft de beleidskeuze gemaakt om het groenestroomcertificatensysteem geleidelijk aan uit de fasen en over te stappen op andere types van ondersteuningssystemen zoals een callsysteem (wat overigens ook door de Europese Commissie als een te prefereren ondersteuningsmechanisme wordt vooropgesteld). In het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 was dan ook expliciet opgenomen dat we de certificatensteun voor nieuwe of vernieuwde hernieuwbare energieprojecten zullen uitfasen tegen 2025 via een geleidelijke reductie van de maximale toegekende steun.⁴ Dit gebeurt niet op één dag aangezien ook rekening moet worden gehouden met de effecten op installaties die thans al onder het certificatenstelsel vallen. De Raad verliest immers ook uit het oog dat het voormelde feit nu eenmaal per definitie ook betekent dat het aantal voor de quotumverplichting voorradige certificaten op natuurlijke wijze gestaag zal dalen. Dit houdt in dat de quota dienen te worden aangepast aan de termijnprognoses met betrekking tot beschikbare certificaten. Deze termijnprognoses worden evenwel ook beïnvloedt door externe factoren. In dat kader dient te worden opgemerkt dat het feit dat de jaren 2021 en 2022 slechte windjaren waren niet kon worden voorzien, maar dat dit wel een impact heeft op het aantal uit te reiken (en daardoor beschikbare) groenestroomcertificaten. Ook het feit dat bepaalde productie-installaties niet langer steungerechtigd zijn of de producent plannen heeft om een certificaatgerechtigde installatie te sluiten, heeft een invloed op het aantal op de markt beschikbare certificaten, zeker als dit bijvoorbeeld grootschalige biomassa-installaties betreffen.

Ook het standpunt van de Raad dat mogelijks de voorspelbaarheid van de indieningsplicht en de daarmee samenhangende sanctie aanhoudend onder druk lijkt te staan, kan niet worden gevolgd. Vooreerst wordt aan de sanctie niet geraakt: deze is decretaal bepaald op 100 euro per ontbrekend groenestroomcertificaat en dat blijft ook zo. Voorts worden ten einde de voorspelbaarheid juist te garanderen de quota in de regel nooit aangepast gedurende een reeds begonnen inleveringsperiode.

Tot slot werden een aantal van de vorige wijzigingen aan de quota waarnaar de Raad verwijst doorgevoerd om enerzijds een certificatenoverschot uit het verleden –ontstaan door een snellere productiegroei van hernieuwbare energie dan oorspronkelijk voorzien gekoppeld aan externe factoren zoals de effecten van federale maatregelen aangaande de bevrozing van de nettarieven – te ondervangen, en anderzijds om te voldoen aan de door de Europese Unie aangescherpte hernieuwbare energie-doelstellingen.

Het certificatenstelsel is dan ook een systeem dat uit zijn aard continu dient te worden gemonitord en bijgestuurd om juist de door het Hof van Justitie vereiste daadwerkelijke certificatenmarkt te kunnen garanderen. Om die redenen heeft de decreetgever dan ook verschillende monitoringsverplichtingen in het Energiedecreet van 8 mei 2009 ingebouwd. Dat overheidsingrijpen mag echter niet worden aangegrepen om te concluderen dat er geen daadwerkelijke certificatenmarkt is. Het zou net het ontbreken van dergelijke overheidsmaatregelen zijn die tot het ontstaan van een gebrekkige markt zouden leiden.

⁴ Zo is in artikel 6.2/1.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 een afbouwpad opgenomen waarbij de maximale bandingfactor per technologie geleidelijk aan wordt verlaagd en tegen 2025 op nul wordt gezet.

- De Raad herhaalt haar standaardadvies met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens en herhaalt dat de essentiële elementen in een decreettekst dienen te worden opgenomen.

Met die vaste adviespraktijk wordt steeds zo veel mogelijk rekening gehouden, maar als de decreetgever de bevoegdheid om openbardienstverplichtingen ter stimulering van het rationeel energiegebruik en het gebruik van de hernieuwbare energiebronnen vast te stellen aan de Vlaamse Regering delegeert, kunnen bepaalde inhoudelijke elementen aangaande die verwerking nu eenmaal enkel worden vastgesteld bij uitvoeringsbesluit omdat de inhoud van de openbardienstverplichting juist wordt vastgelegd bij zo'n uitvoeringsbesluit. In een aantal gevallen zal (bv. de premies die de netbeheerder verleent) overigens ook moeten worden gekeken naar een combinatie met andere rechtsgronden aangaande de verwerking van persoonsgegevens (bv. artikel 8.8.1, artikel 12.6.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009).

3. WIJZIGINGEN AAN HET ONTWERPDECREET

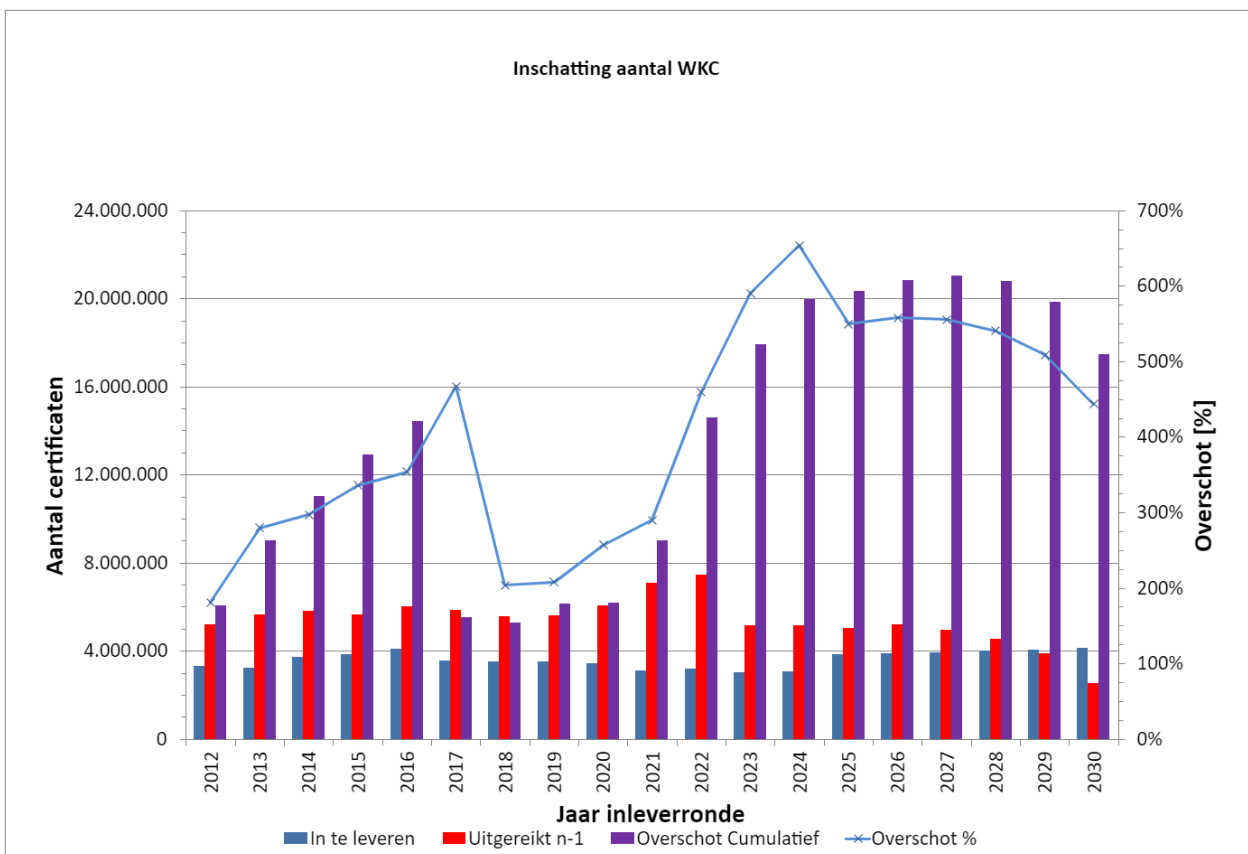
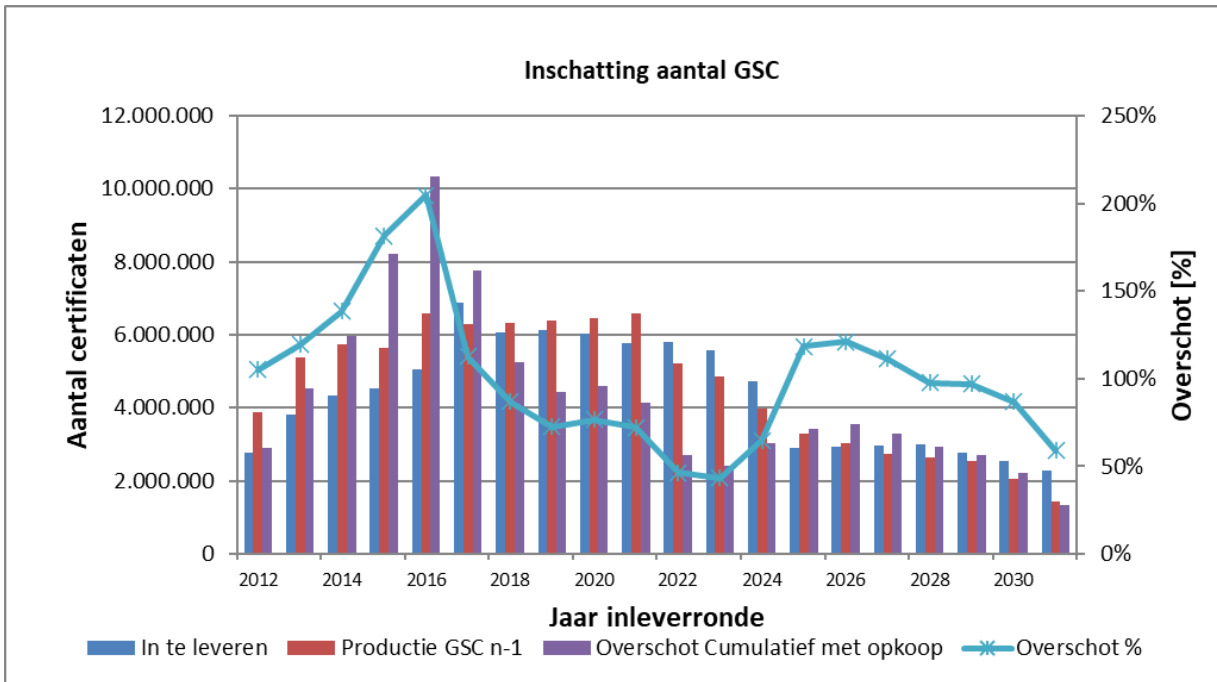
Aan het ontwerpdecreet werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- Naar aanleiding van het advies van de Raad van State wordt een nieuw artikel 2 ingevoegd, dat vermeldt dat het voorliggende ontwerpdecreet ook dient tot de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2019/944. Dit vereist tevens een vernummering van het ontwerpdecreet.
- Naar aanleiding van het advies van de Raad van State worden in artikel 3 (oud 2), in punt 5° (aanpassing van de definitie van het begrip “onderneming”) de woorden “koopman is of” opgeheven.
- In artikel 3 (oud 2) wordt ook een nieuw punt 3° ingevoegd waardoor in artikel 1.1.3, 92°/1/0/1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 het punt f) wordt opgeheven. De uitzondering uit punt f) ‘opslagplaatsen voor niet-industrieel gebruik’ wordt opgeheven aangezien opslagplaatsen onder de definitie “industrieel gebouw” (art. 1.1.3, 68°/1/0 van het Energiedecreet van 8 mei 2009) vallen en de vermelding bijgevolg overbodig is.
- In artikel 26 (oud 25) wordt binnen de PV-verplichting een wijziging voorgesteld door aan artikel 7.7.3, §1, vijfde lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009 toe te voegen dat de Vlaamse Regering ook de voorwaarden kan bepalen waaronder fotovoltaïsche zonnepanelen die niet in dienst genomen worden op de dakoppervlakte in aanmerking worden genomen voor het voldoen aan de PV-verplichting vermeld in artikel 7.7.3, §1, eerste lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009.
- In artikel 26 (oud 25) wordt ook voorzien dat de termijnen met betrekking tot het uitstel op de PV-verplichting in artikel 7.7.3, §1, zesde lid, tweede, derde en vierde zin van het Energiedecreet van 8 mei 2009 geschorst worden als een beroep bij een administratief rechtscollege loopt. De regeling voorziet in een maximaal uitstel van vijf jaar, waarbij binnen drie jaar een omgevingsvergunning voor sloop moet worden voorgelegd. Als echter een beroep bij een administratief rechtscollege is hangende is, kunnen deze termijnen in het gedrang komen door omstandigheden die niet voorzien waren door de eigenaar, erfpachter of opstalhouder van een gebouw aan wie het uitstel werd verleend. De procedures kunnen immers een lange tijd in beslag nemen. Zodra een uitspraak door het administratief rechtscollege gewezen is, wordt de schorsing opgeheven en beginnen de termijnen opnieuw te lopen.
- Tot slot worden er naar aanleiding van het advies van de Raad van State een aantal wetgevingstechnische aanpassingen doorgevoerd aan artikel 23 (oud 22), artikel 29 (oud 28), artikel 38 (oud 37), artikel 40 (oud 39) en artikel 42 (oud 41),

Aan de memorie van toelichting werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- in de memorie van toelichting werd het gebruik van de citeertitel van het “Energiedecreet van 8 mei 2009” en het “Energiebesluit van 19 november 2010” geüniformeerd.

- in de memorie van toelichting worden bij de quotumaanpassingen uit artikel 23 en 24 (oud 22 en 23) de grafieken aangaande de prognoses van de toekomstige evoluties van het certificatenoverschot aangepast op basis van de meest actueel gekende gegevens, te weten de VREG-publicatie van het Certificatenmarktrapport 2022-2023 op 5 juni 2023:



4. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpdecreet geen wijzigingen aangebracht die een budgettaire impact.

B. ESR-TOETS

Er werden aan het ontwerpdecreet geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de ESR.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpdecreet geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op het personeel van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Er werden aan het ontwerpdecreet geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Na de definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering en de indiening van het ontwerpdecreet in het Vlaams Parlement volgt de parlementaire behandeling.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar definitieve principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft netbeheer, energie-efficiëntie en milieuvriendelijke energieproductie en de bijhorende memorie van toelichting;
- 2° de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme te gelasten voornoemd ontwerp van decreet en de bijbehorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering, in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

1. Ontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft netbeheer, energie-efficiëntie en milieuvriendelijke energieproductie;
2. Memorie van toelichting;
3. Advies nr. 73.661/3 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.